

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuctio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 30. Humilis sibi ipsi intentus alios non iudicat

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

sententia : *Nosce te ipsum* , quæ de cælo descendisse dicitur , admonet hominem , ut cognoscat se nihil ex se , in Deo autem omnia posse. Ideò multi despondent animum jacentes in langoribus suis , quia adjutorium Dei non implorant , nec in illo sperant , de quo dixit Apostolus : *Omnia possum in eo qui me confortat. Philip. 4. 13.* de quo etiam Psalmista cecinit : *In Deo meo transgrediar murum. Ps. 17. 30.* Non est vera humilitas quæ magnanima non est & ad sublimia non assurgit illius ope freta , qui pro nobis factus est homo , ut nos divinæ naturæ consortes faceret. Sicut ferrum ignitum non est ignis , sed ardet ex igne qui in ipso est : ita homo ardere dicitur non ex se , sed ex amore sibi divinitus collato , qui in ipso est : & lucere dicitur non ex se , sed ex lumine sapientiæ & veritatis , quod à Patre luminum imbutus est. Sicut etiam instrumentum non propria virtute , sed per manum artificis operatur : ita homo dicitur operari , Deo per illum omnia operante , qui dat omnibus velle & perficere & omnia opera nostra operatur in nobis. Quod si amor , sapientia & lux ab homine recesserint , illum protinus invadent frigus iners , profunda ignorantia & caligo tenebrosa : eritque inutilis & ad omnem usum ineptus veluti instrumentum sine artifice. Cum igitur homo ex se nihil sit , nihil valeat , nihil habeat , in nihilo suo tanquam in centro commorari debet ; omnia enim in Deo poterit , cum se nihil esse , nihil posse cognoverit.

§. XXX. *Qui verè est humilis , sibi ipsi intentus alios non judicat.*

Humilitas est virtus , qua homo verissima sui agnitione sibi ipsi vilescit. Examen autem sui ipsius sibi hominem prodit : etenim aperitur conscientia liber , revolvitur misera vitæ series , illuminatur ratio & cogitur anima coram se constituta proprio tribunali assistere à semet ipsa judicanda. Quod si ita se judicaverit non utique judicabitur. Væ animæ quæ in mirabilibus super se inani ter

R iiij

elevata & ad exteriora effusa damna sua interiora non sentit. Ideò prævaricatores hortatur Scriptura redire ad cor. *Isai. 46. 8.* ut quicquid intus latet curiosè explorent & agnoscentes miseriam suam ab aliorum censura abstinant. Plerique tamen hoc negligunt & quod miserabile ac nunquam satis deplorandum est, cum miserimi sint, ac densa caligine adeò circumfusi, ut propria vitia & peccata perspicere nequeant; aliorum nihilominus vel exiguas imperfectiones subtilissimè investigant & acutissimè deprehendunt. Hæc nimirum imperfectorum proprietas est, ut cum se ipsos nullo modo cognoscant, in arguendis aliorum vitiis continuo occupentur. At qui se intus cognoscere satagunt, quò magis in sui cognitione proficiunt, eò se imperfectiores fatentur, quoniam majori luce perfusi clariùs vident quàm longè absint à vera sanctitate & perfectione. Propterea ad alios non respiciunt nisi eis ex officio incumbat, satis negotii habentes in suis imperfectionibus emendandis. Vera Sanctorum disciplina hæc est, zelum erga se ipsum exercere & peccantes patienter ferre; iudicium enim magnæ imperfectionis est imperfectos ferre non posse. Sicut Deus in ordine naturæ ex nihilo omnia creavit, ita etiam in ordine gratiæ omnem ornatum virtutum producit ex nihilo, ex anima scilicet quæ se nihil esse intimè credat & profiteatur. Solida virtus illa est, quæ derisionibus, contemptu, iniuriis & continua humilitatis exercitatione probatur. Hac deficiente quicquid virtutis in aliquo apparet, non virtus est, sed illusio & hypocrisis, ac inane virtutis simulacrum. In ventum pulverem portat, qui sine humilitate virtutes congregat.

§. X X X I. *Veri humilis descriptio.*

V Erè humilis cenferi debet, qui omni exaltatione superior est & omni abjectione inferior: qui in excelso loco positus delatis sibi honoribus & laudibus non extollitur: & ad infima projectus nunquam tanto contemptu, confusione & ignominia affici potest, quin sibi